

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

24 Irene Constantinum Imperatorem filium, oculis, & vita privavit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

Et, ut hac nostra voluntas, approbatio, ratificatio, assensus, consensus, atque promissio, à nobis eisdem Romanis Pontificibus, & Ecclesia in perpetuum obseruentur, hoc præsens scriptum inde fieri fecimus, nostrorumque signorum munimine roboratum. Aëtum & datum anno Domini 1270. Indictione septima, regnante Dom. nostro predicto Domino R. Romanorum Rege gloriose, Regni ejus anno sexto. Et cum Ecclesia Romana opprimeretur ab Astulpho Rege Longobardorum, Papa petit auxilium à Constantino, & Leone ejus filio Imperatoribus Constantinopolitanis, qui cum recusassent Ecclesiæ Romanæ auxilium præbete, Stephanus Papa II. Romanus de anno Domini 776. Imperium Romanum in personam Caroli Magni filii Pipini, auxilium præbenti, + à Græcis transtulit in Germanos, cap. venerabilem, §. verum; & ibi gloss. prima in ver. transtulit, de elect. & etiam Abb. num. 1, quæ dicit singularem, & receptam, Navarr. relect. cap. novit, not. 3, num. 3, tom. 2, de jud. licet similis, quæ tamen discordat in tempore habeatur in Clement. Rom. in ver. transtulit, de jurejurando. Hancque superioritatem, & potestatem Imper. & Reges ex causa depoñendi habere idem probat idem Cardin. Bellarm. in tract. de cont. cap. 12, num. 4, & in dicta Apologia, cap. 6, iam verd. Carolus autem fuit postea à Leone Papa IV. 24 + in Basilica sancti Petri de anno 801. coronatus, ut tradic Platina in vita ejusdem Leonis IV. cap. 97, & facit dicta gloss. in cap. venerabilem, & etiam dict. glo. in cap. si Imperator, in ver. divinitus. Sed decipiuntur glossatores, & Navarr. supracitat. in eundemque errorem, quod Stephanus Papa Secundus imperium à Græcis ad

Germanos transtulerit, incidit Cel. Manc. in tract. de jure Principat. lib. 3, cap. 3, dum tenent, quod de anno 776. dictus Stephanus Papa Secundus transtulerit imperium à Græcis ad Germanos, quia eodem anno Leo IV. filius Constantini V. Imperatoris post annos 35. Imperii paterni imperium regere cœpit; in cuius regimine annis quinque & diebus sex vixit, ut post Theopha, testatur Baron. tom. 9, Annal. Eccles. 780, in princ. & de anno ab eadem Nativitate 781, decepsit, eidemque Constantinus filius impubes ætatis annorum decem successit, qui sexto Idus Septembbris una cum Irene matre piissima imperium accepit, ut per Baron. loco proxime citato. Constantino interim ætate legitima completa, Imperium ab administratione materna in se suscepit: & quia nihil melior fuit Constantino V. avo, & Leone III. proavo, Jesu Christi Salvatoris nostri, S. R. E. Sanctorum, & eorum reliquiarum, ac Imaginum contemptoribus, inimicis, & hostibus, ut per Cassan. in Cath. glo. mundi parte duodecima consideratione decima septima, §. & primo, ver. Leo Tertius, ab eodem omnium pessimo, ut legitur apud Tarcagnot. de Hist. mundi, lib. 9, par. 2, qui quampluribus suis nefandis sceleribus, & delictis causantibus, erat à Papa deponendus, argumen. tex. in capit. ad Apost. ubi etiam gloss. in ver. privamus, & de senten. & re judic. in 6. à maire Irene + Religionis causa, & amore justitiae paratis insidiis, orbatus oculis, ac simul vita privatus fuit, ut per eundem Baron. eodem tom. 9, anno 697, §. hoc si quidem, & Genebrat Chron. anno 798, lib. 4. Unde rursus Imperium in matrem Irenem fuit devolutum, ut per Baron. annal. 797, in princ.

